

Oponentský posudek Kamila Rujbra, Ateliér malířství 2, FaVU

Hodnocení - Dovoluji si navrhnout posuzovanému hodnocení „A“.

Zdůvodnění názoru na hodnocení:

1 Charakteristika a téma:

Téma, které posuzovaný ve svých obrazech a kresbách řeší, je aktuální, vše pronikající, na vzestupu, temně sladké. Enigma. Fet je módní záležitost. V Praze jede Coco. V Brně Parno. Dělá se, že nic. Ne, vlastně se dělá, že to je cool. Fet je všude na základkách, na hřištích, v klubech. V odpadních vodách. Šňupat je cool. Šňupou dospělí, starý chlapi. Matky. Posuzovaný je svou povahou bojovník. Odvážný, svobodomyšlný, zatnutý. Primárním impulzem pro volbu tématu je, že posuzovaný nahlíží drogu jako kataklyzma, ohrožující integritu, fantazii, svobodu. Tuto skutečnost, osobně vnímám jako zásadní při volbě tématu. Je otázkou, zda krystal nefunguje také jako metafora. Jako svébytný znak. Jako otázka, kterou si ideální divák položí. A na čem frčím já.

2 Kresba a malba:

Práci subjektu se pokusím rozklíčovat v jasné posloupnosti. V první části se zaměřím na kresbu. Poté plénu předložím stanovisko, které jsem zaujal k malířskému jazyku posuzovaného.

Kresba.

V kresbách posuzovaného nacházím obsesivní jistotu. Přímocí, zkratku, svébytnou skladbu. Silný motiv. Vše se děje v prvním plánu. V čisté, hrubé, hutné, jisté lince. S pocitem zvláštní naléhavosti. Kresbu používá jako primární východisko. Kresby mají specifickou rytmiku a rychlost gesta, slouží jako důkaz o aktu, a čím víc se estetizují, tím víc se stávají marginálními. Gesto je východisko, je jakýmsi specifickým znakem. Formou podpisu. V kresbách je zakotvena primární snaha o stylotvornost. Díky tématu které je těmito zpracováváno, je nasnadě zmínit jistou příběhovost. Tenké vlákno příběhu, které ve své naléhavosti spojuje první i poslední a tím i všechno mezi nimi. Proto asi příběh těmito vyprávěný vzniká jaksi nahodile. Kresby neilustrují příběh, spíše komentují názorová stanoviska autora. Pro kresby je typická také cyklická sériovost. Tato fakta potvrzují tezi, že se stejnou spontaneitou, s jakou užívá linku, konstruuje samu strukturu narativu.

Malba.

Posuzovaného vnímám jako solitéra. Rozkročeného mezi několika generací. Jeho malířský projev je koncentrovaný, hutný, svébytný, vyhraněně stylizovaný. Chvilí jsem chtěl použít výraz *fake* objektivismus. Nicméně se mi pod kůži vryl výraz expresivní existencialismus. Konstruktivní princip malby funguje na zmnožení narativu, iniciaci znaku, vyprofilování memu. Memy jsou zmnožené. Řetěží se, opakují. Propisují se z obrazu do obrazu. Z reálného života do obrazu. Jako by podvědomě poukazovaly na cykličnost závislosti. Reinterpretovaná věc zároveň může fungovat jako odlesk skutečnosti/ společnosti? Tento princip je v zásadě striktně redukcí.

Kresba / malba

Dle mého názoru je důležité vnímat posuzovaného kresby a malby v souvislé vrstvě. Malby nejsou zvětšené kresby. Kresby nefungují jako studie k malbě. Kresby stojí samy za sebe. Jsou více spontánní a uvolněné než malby. Malby jsou více konstruované, vyřešené. Kresby jsou více spontánní, autentické. Obrazy jsou spíše strnulé, zduhulé. Postrádají prvoplánovost a dynamiku kresby. Jsou spíše racionální. Doporučoval jsem posuzovanému redukcí. Přesun principu využitého v kresbě na plátno. Nemyslím tím estetický kód. Ale spíše lehkost a uvolněnou spontaneitu, která je mu vlastní. Obrazy jsou ve své podstatě mnohem více ilustrativní než kresby. Vizuální kód, který posuzovaný vygeneroval, je subjektivně hodnoceno jasně rozpoznatelný. Oproti kresbám je jeho malířský jazyk lehce infantilní. Až naivní. Candyshop barevnost. Jako by posuzovaný říkal: Ber drogy, je to fajn. Fresh. Cool. Snuff. Možná toto je pravý důvod této stylizace.

V Praze, dne 29. 5. 2018

Ondřej Opekar